CZĘŚĆ LI — № 45 i 46. ROK 26 — (1855.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI.
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Preumerata przyjmuje się podadresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Krolestwie.

Cena ROCZNA w Rossyi z pocztą a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. POŁROCZNA 8 rubli srebrem.

WTOREK, $\frac{14}{26}$ CZERWCA.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{13}{25}$ CZERWCA.

Przez Rozkazy dzienne CESARSKIE w Wydziale Wojskowości, z dnia 4 Czerwca, Jenerał-porucznik *Żytow*, mianowany Komendantem twierdzy Zamościa, z pozostaniem w Konnej Artylleryi Gwardyi; wykreśleni ze spisów, Jenerał-majorowie: poległy pod Sewastopolem Dowodzca 2 brygady 9 dywizyi pieszej *Adlerberg 3* i zmarły Komendant twierdzy Zamościa hrabia *Oppermann 1;* — 8 Czerwca, Zostający przy Głównodowodzącym Armiją południową i lądowemi i morskiemi siłami w Krymie znajdującemi się Jenerał-major *Siemiakin*, mianowany Dowodzącym 10 dywizyą pieszą.

— Przez Rozkaz dzienny CESARSKI w Wydziale służby Cywilnej, z dnia 29 Maja, Pełniący obowiązki Prezesa Kowieńskiej Izby Sądu Kryminalnego, Assesor Kollegijalny *Swieczyn*, przeniesiony zostaje na takąż posadę do gubernii Simbirskiej; Urzędnik VII klassy przy Prezesie Kodyfikacyjnej Kommisyi Królestwa Polskiego, Radzca Honorowy *Targoński*, podwyższony, za odznaczającą się służbę do rangi Assesora Kollegialnego, ze starszeństwem od dnia 19 Października 1854 roku.

— Przez Dyplomat z dnia 25 Maja, N. PAN raczył nadać order Św. Alexandra Newskiego, Xięciu *de Serra Capriola*, Vice-Prezesowi Rady Stanu Królestwa Obojej Sycylij, w dowodzie szczególnej ku niemu łaski MONARSZEJ.

— Przez Dyplomata CESARSKIE z dnia 26, 17 i 13 Maja, Najłaskawiej mianowani kawalerami orderów: Św. Alexandra Newskiego, Vice-Prezes Departamentu Ekonomii i Naczelnik Expedycyi Skarbu Senatu Finlandskiego, Radzca Tajny baron *Haartmann;* — Św. Anny 1 klassy z koroną, Najprzew. JX. Antoni *Fijałkowski*, Administrator Archidyecezyi Warszawskiej; — Św. Anny 1 klassy, Starszy Radzca NAJWYŻSZEJ Izby Obrachunkowej Królestwa Polskiego, Członek Komitetu drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, Rzeczywisty Radzca Stanu *Swiderski-Kostiukowski.*

— Przez Ukaz CESARSKI do Kantoru Dworu, z dnia 27 Maja, Marszałek powiatu Dankowskiego Kollegijalny Assesor Leonidas *Muromcow*, mianowany Kamer-junkrem Dworu.

— Przez Ukaz CESARSKI z dnia 27 Maja, Towarzystwo nawiedzania ubogich w Petersburgu zostało rozwiązane, ze względu, że nie może rozrządzać dostatecznemi pieniężnemi środkami od czasu, jak miłosierne datki i ofiary, skierowały się szczególniej ku zaopatrzeniu wojskowych, ranionych na polu bitwy i zapewnieniu losu rodzinom poległych w obecnej wojnie.

— N. CESARZ JMć, na Zdanie Komitetu PP. Ministrów, w skutek przedstawienia P. Ministra Narodowego Oświecenia, w dniu 29 Kwietnia roku bież., raczył NAJWYŻEJ zatwierdzić w sposobie proby na lat trzy, Ustawę o utworzeniu Muzeum Starożytności oraz Tymczasowej Archeologicznej Kommisyi w Wilnie; po upływie zaś tego zakresu ma być Radzie Państwa złożony poprawiony, o ile wskaże potrzeba, projekt Ustawy i Etatu, dla stałego już na przyszłość przewodnictwa Muzeum i ustanowionej przy niém Kommisyi Archeologicznej.

Ustawa o Muzeum Starożytności i o tymczasowej Archeologicznej Kommisyi w Wilnie.

1.) Zebranie w jedną całość starożytnych xiąg, aktów, rękopisów, monet, medalów, broni, nadpisów i ich przerysów, obrazów, posągów i innych przedmiotów, odnoszących się do historyi zachodniego kraju Rossyi, dopomagając do zachowania pomników starożytności, da możność korzystania z nich ku zbadaniu kraju nie tylko w historycznym, ale i w handlowym, przemysłowym, przyrodzonym, gospodarczym i statystycznym względzie; dla tego to, wraz z utworzeniem *Muzeum Starożytności w Wilnie*, uznano za pożyteczną ustanowić przy niém *Tymczasową Kommisyą Archeologiczną*.

2.) Środki ku osiągnieniu tego dwojakiego celu, są:

a.) Pierwiastkowa, znaczna ofiara przyniesiona od obywatela gubernii Mińskiej, hrabi Eustachego *Tyszkiewicza.*

b.) Gotowość innych osób pójścia za jego przykładem.

c.) Odszukiwanie na powierzchni i w głębi ziemi rzadkości, pozostających obecnie bez wszelkiego pożytku i często niszczonych przez nieocenienie ich wartości.

d.) Wypotrzebowanie do Wileńskiej Archeologicznej Kommisyi historycznych aktów i rękopisów, niegdyś należących do zniesionych Rzymsko-Katolickich klasztorów, jeżeli takowe akta i rękopisy z treści swojej nie będą należały do jakich osobnych wydziałów; niemniej przesyłanie Kommisyi podobnychże aktów z bibliotek klasztorów i kościołów etatowych, tegoż wyznania, za poprzedniém oto porozumieniem się z Władzami Dyecezyalnemi i za ich zgodzeniem się.

e.) Wpływ środków Rządowych na zachowanie wszystkich tych przedmiotów pod przewodnictwem ludzi uczonych i oddanych badaniom tego rodzaju.

f.) Pozostałości Gabinetów byłego Wileńskiego Uniwersytetu: Mineralogicznego, Zoologicznego i Numizmatycznego, złożone z dubletów i zachowujące się bez użytku przy Gymnazyum Wileńskiém.

3.) Godność Kuratora Muzeum i Prezesa Archeologicznej Kommisyi nadana zostaje założycielowi Muzeum, hrabi Eustachemu *Tyszkiewiczowi*, pod nadzorem Wileńskiego Wojennego, Grodzieńskiego, Mińskiego i Kowieńskiego Jenerał-Gubernatora, Zarządzającego Wileńskim Naukowym Okręgiem. Na przyszłość, wybor innej na ten urząd osoby będzie zależeć od Jenerał-Gubernatora, Zarządzającego Wileńskim Okręgiem Naukowym i zgodzenia się Ministra Narodowego Oświecenia, z wyjednaniem na to w porządku ustanowionym Najwyższego zezwolenia.

4.) Uczony Sekretarz, zarazem Bibliotekarz i dwaj Urzędnicy kancellaryjni, składają Kancellaryą tych Ustanowień. Gaże pobierają oni z własnych zasobów Muzeum i Kommisyi, za potwierdzeniem przez Jenerał-Gubernatora Zarządzającego okręgiem.

5.) Dla Muzeum i Kommisyi może być wyznaczony lokal w gmachach zostających w zawiadywaniu Ministerstwa Narodowego Oświecenia, za zezwoleniem Ministra, albo w domach będących w zawiadywaniu Jenerał-Gubernatora, i z jego rozporządzenia.

6.) Wydatki na opał, światło i usługę czynione będą z własnych środków Muzeum i Kommisyi.

7.) Dzieła wydawane przez Kommisyą idą na rzecz Muzeum i Kommisyi.

8.) Muzeum i Kommisyą składają Prezes, Vice-Prezes i Członkowie w liczbie nieoznaczonej.

9.) Członkowie Muzeum i Kommisyi dzielą się na Rzeczywistych i Honorowych, tudzież na Członków-Spółpracowników, czyli Przybranych.

10.) Vice-Prezes, jak równie i wszyscy w ogóle Członkowie, nienależący do korporacyj uczonych, zatwierdzani są przez Jenerał-Gubernatora, Zarządzającego Okręgiem Naukowym. Każdy Członek z korporacyi uczonej uznany jest za Członka Rzeczywistego, jeżeli pisemnie oświadczy życzenie uczęstniczenia w pracach pomienionych Ustanowień.

11.) Członkom Rzeczywistym daje się prawo podawać do wyboru na Członków Rzeczywistych i Członków przybranych osoby, znane im ze swych specyalnych wiadomości w przedmiotach, wchodzących w zakres działania Muzeum i Kommisyi.

12.) Na Członków Rzeczywistych i Przybranych przyjmują się miejscowi obywatele i w ogólności osoby, mogące przyczyniać się do osiągnienia celów naukowych Muzeum i Kommisyi środkami materyalnemi i pieniężnemi. Tym końcem każdy Członek wnosi rocznie niemniej jak trzydzieści rubli srebrem.

13.) Na godność Członka, wydają się od Muzeum i Kommisyi dyplomata.

14.) Członkom tych ustanowień, nienależącym do korporacyj naukowych, daje się prawo noszenia vicemunduru Ministerstwa Narodowego Oświecenia.

15.) Uczony Sekretarz, do załatwiania interessów Muzeum i Kommisyi, wyznacza się przez Jenerał-Gubernatora z liczby Członków rzeczywistych.

16.) Kurator Muzeum i Prezes Kommisyi policza się w rzeczywistej służbie, w wydziale Ministerstwa Narodowego Oświecenia, zostając co do działu posady i co do munduru w V klassie, odpowiednio posadzie Kuratorów honorowych Gymnazyj.

17.) Muzeum z Kommisyą mają własną pieczęć z herbem Państwa i napisem: *Wileńskiego Muzeum Starożytności.*

18.) Kommisya miewa zgromadzenia prywatne, napoczątku każdego miesiąca i ogólne, po ukończeniu roku.

19.) Przedmiotami zgromadzeń miesięcznych są: a) odczytywanie poleceń Jenerał-Gubernatora, Zarządzającego Okręgiem naukowym, i udzielane przez niegoż rozporządzenia Ministerstwa Narodowego Oświecenia; b) polecenia Prezesa Kommisyi i objawienia o skutkach jegoż przedstawień Jenerał-Gubernatorowi, Zarządzającemu Okręgiem naukowym, w sprawach tyczących się Muzeum i Kommisyi; c) narady nad sposobami skutecznego wykonania zamierzonych przez Kommisyą czynności i w ogóle nad zagadnieniami, do celów jej stosującemi się; d) wiadomości odbierane od Członków i innych osob, wymagające z natury swojej szczególnego zgłębienia, dla wyciągnienia z nich jak największego pożytku; e) zawiadomienia o nowozatwierdzonych Członkach Muzeum i Kommisyi i o weszłych w ciągu miesiąca pieniądzach; f) wybor nowych Członków; g) odczytywanie pism, przeznaczonych do druku i zasługujących na uwagę Kommisyi; h) przedstawienia tyczące się urządzeń gospodarczych.—

20.) Na dorocznem zgromadzeniu Członków Muzeum i Kommisyi odczytane będzie zdanie sprawy z prac jej w ciągu zeszłego roku i w ogóle o stanie tych ustanowień, dla złożenia takowego, przez Jenerał-Gubernatora, Zarządzającego okręgiem naukowym, Ministrowi Narodowego Oświecenia.

21.) Wszyscy obecni na zgromadzeniu Kommisyi członkowie, mają udział w jej naradach; w razie rozróżnienia zdań, zagadnienia rozstrzygane są większością głosów.

22.) O przysyłaniu od Władz miejscowych potrzebnych Kommisyi wiadomości, należyte zalecenia są wyjednywane przez Prezesa Kommisyi, od Jenerał-Gubernatora, Zarządzającego Okręgiem naukowym.

23.) Kommisya wprost od siebie porozumiewa się z władzami Gubernijalnemi i prowadzi stałą korrespondencyą z członkami i innemi osobami w przedmiotach swoich zatrudnień(Wycieczki po gubernijach Wileńskiego okręgu naukowego dla potrzebnych obejrzeń i poszukiwań, czynione będą nieinaczej, jak za zezwoleniem Jenerał-Gubernatora, Zarządzającego okręgiem naukowym.

24.) Opisy dopełnionych tego rodzaju poszukiwań w gubernijach Wileńskiego naukowego okręgu układane są według planu, poprzednio zatwierdzonego przez Jenerał-Gubernatora, Zarządzającego okręgiem naukowym.

25.) Dla własnego przewodnictwa Kommisya Archeologiczna, przy samem ustanowieniu swojém, obowiązana jest skreślić szczegółowy programmat zatrudnień, w zakres jej działania wchodzących i przedstawić takowy na zatwierdzenie P. Ministra Narodowego Oświecenia.

26.) W miarę postępów w pracach Kommisyi Archeologicznej, takowe mogą być ogłaszane drukiem już w oddzielnych artykułach, już xiążkami, za pozwoleniem Cenzury.

27.) Na każdy rodzaj zatrudnień pozwala się Archeologicznej Kommisyi ustanawiać osobne wydziały i wybierać ku temu Redaktorów z liczby Rzeczywistych Członków. Poprucza się im szczególniej pilność: a) o dokładném wypełnieniu planu przedsiębranych wydań, oraz o jedności ich kierunku i zachowaniu stopniowanego należycie szyku i b) o poprawności drukarskiej (korrekcie) ogłaszanych drukiem artykułów. Nadto do Redaktorów należy roztrząsanie wnoszonych do Wydziału artykułów i zdawanie z nich sprawy Kommisyi, oraz przedstawianie zdarzeń, w których sami oni rozróżniają się z autorami w zdaniu.

— Na przedstawienie P. Wileńskiego Wojennego, Grodzieńskiego, Mińskiego i Kowieńskiego Jenerał-Gubernatora o niedostatku wódki dla gubernii Kowieńskiej, w roku bieżącym, i na wniesienie o tém na Komitet PP. Ministrów, przez P. Ministra Skarbu, wydany został w dniu 3 Maja b. r. następny Rozkaz Cesarski: «Pozwolić przywozu wódki do gubernii Kowieńskiej z gubernij nad-Baltyckich (Ostzejskich) po 1 Października 1855 roku, za wydawanemi na takowy przywóz bezpłatnie od Dzierżawcy Kowieńskiej akcyzy cedułami i z zachowaniem co do dalszych szczegółów, przepisów Najwyżej zatwierdzonych 4 Maja 1854 roku prawideł o przywozie wódki z gubernij nad-Baltyckich, do gubernij Wileńskiej, Grodzieńskiej i Kowieńskiej.»

— Na przedstawienie PP. Ministrów Skarbu i Dóbr Państwa, spowodowane prośbami osób prywatnych, i na Zdanie Komitetu PP Ministrów, wydany został w dniu 5 Maja b. r. następny Rozkaz Cesarski: «Za nim wydane będą szczególne prawidła o dobywaniu metallów i minerałów na ziemiach należących do wiedzy Ministerstwa Dóbr Państwa, dozwolić czynić poszukiwania i rozkopywania węgla kamiennego na takowych ziemiach, w gubernijach Wielkorossyjskich i innych każdemu, kto tego życzyć sobie będzie, na zasadzie prawideł w artykułach 2173, 2174, 2177 i 2179 Ustawy Górnictwa (Układu Praw Tom VII) postanowionych, to jest, iżby ziemie wytykane były z rozporządzenia Izb Dóbr Państwa i zezwolenia Naczelników gubernij, bez ścieśnienia włościan, posiadających ziemie i iżby rozkopywanie węgla było czynione pod nadzorem i kierunkiem Inżenjerów Górniczych, komenderowanych, w miarę potrzeby, od Ministra Skarbu.»

NOWINY Z MORZA BAŁTYCKIEGO.

I.

Jenerał-Adjutant *Berg* przesyła następną depeszę telegraficzną z Helsingfors, z dnia 10 (22) Czerwca:

Dziś o godzinie 10 rano jedna nieprzyjacielska fregata podeszła ku bateryom wyspy Sandham (*) i wszczęła ogień. Nasze baterye odpowiadały skutecznie, zniszczyły szalupę, która poprzedzała fregatę czyniąc pomiar głębiny, i w samę fregatę utkwiły jednę bombę i kilka kul.

W tém zdarzeniu straciliśmy jednego żołnierza z 25 ekwipażu morskiego zabitego i mieliśmy 4 ludzi lekko ranionych.

II.

W uzupełnieniu do powyższego doniesienia z dnia 10 Czerwca, udzielają się tu wiadomości o działaniach nieprzyjacielskiej flotty na innych punktach wybrzeża Baltyckiego.

6 Czerwca ukazały się w ujściu rzeki Narowy, w widoku wsi Hungersburg, dwa nieprzyjacielskie okręty i kilka kanonijerskich szalup, mające w ogóle przeszło sto ośmdziesiąt dział. 7 Czerwca ta flotylla wszczęła ogień do nadbrzeżnych Narowskich bateryj i do wsi Hungersburg, ale przywitana naszym ogniem oddaliła się ku wyspie Seskar, po ośmiogodzinnej kanonadzie. Strata nasza składała się z jednego zabitego i jednego który z ran umarł.

Pełniący obowiązki Narwskiego Komendanta Jenerał-porucznik Inżenjerów *Jahrmerstedt*, donosząc o tym bezskutecznym zamachu sprzymierzeńców dodaje, że powodzenie tej artylleryjskiej sprawy winnismy trafności w rozporządzeniach Jenerał-majora artylleryi *Dallera*, tudzież męztwu Dowodzącego bateryami nadbrzeżnemi Kapitana korpusu Sterników flotty Baltyckiej *Ragozina* i Chorążych artylleryi *Rustejko* i *Burundukowa;* również odznaczyli się: Dowodzący wojskami w ujściu Narowy, 4 Uczebnego pułku Karabinjerów Podpułkownik *Jerczewski*, Porucznik Inżenjerów *Enger-Kork* i Naczelnik tamecznych szyprów, Narwski kupiec Hans *Kok*. Ten ostatni w niniejszym razie stracił nawet własny dom, zniszczony przez nieprzyjacielskie rynsztunki.

(*) Wyspa ta leży na wschód od Sweaborga, nieopodal od lądu.

8 Czerwca, o w pół do 10-ej po południu nieprzyjaciel wylądował na wyspę Kotku, zniszczył tam telegraf i spalił kilka domów skarbowych. 9 Czerwca, nieprzyjacielskie parowe statki czyniły pomiary w Nystadtskim przedporcie.

W dniu też 9 Czerwca, kanonijerskie szalupy, strzelały do Rewelskiego portu i nie zdoławszy uczynić tam żadnej szkody, powróciły ku wyspie Nargen. 10 Czerwca, o godzinie 3 po południu jedna kanonijerska szalupa znowu podeszła pod Rewel i wymieniwszy cztéry wystrzały z jego fortyfikacyami, odstąpiła.

NOWINY Z KRYMU.

W odebranym od Jenerał-Adjutanta Xięcia *Gorczakowa* dzienniku od 26 Maja (7 Czerwca) po 4 (16) Czerwca zawierają się niektóre dodatkowe szczegóły o krwawej bitwie, która miała miejsce 25 Maja przy napadzie nieprzyjaciela na reduty Selengińską i Wołyńską i na Kamczatską lunetę, oraz wiadomości o środkach, przedsięwziętych przez nas dla przeciwdziałania oblegającym po wzięciu przez nich pomienionych warowni, i nakoniec o wojskach nieprzyjaciela zajmujących miasto Jeni-Kale.

Attak do trzech przodowych Sewastopolskich warowni był przypuszczony przez trzy francuzkie dywizye, przy dwóch bataljonach celnych strzelców, prócz rezerw i ochotników ze wszystkich pułków armii francuzkiej.

Uparta bitwa, która się była zaczęła 26 Maja, o godzinie wpół do 7 popołudniu, przeciągnęła się daleko za północ; Kamczatska luneta dwakroć przechodziła z jednych rąk do drugich, dopokąd nakoniec attakujący nie zdołał się w niej utrzymać. Nasze fortyfikacye były już znacznie nadwerężone dwudniową kanonadą, a znajdujące się na nich 45 działa, podczas szturmu zostały zagwożdżone przez marynarzy, z których wielu poległo na samychże działach.

Od 27 po 30 Maja oblegający niezaprzestawał gęstej kanonady przeciw naszym warowniom i bombardowania miasta.

Strata załogi Sewastopolskiej, tak w morderczym boju 26 Maja, jak i skutkiem straszliwej kanonady i bombardowania które trwały do 30 Maja, wynosi: w *poległych:* 1 Jenerała, 4 Sztab-oficerów, 27 Ober-oficerów; i 501 podoficerów i żołnierzy; w *ranionych:* 11 Sztab-oficerów, 69 Ober-oficerów, i 2,334 żołnierzy. Do tego obrachunku nie wchodzi strata, nie obliczona jeszcze, którą poniosł pułk pieszy Muromski.

Ku powszechnemu żalowi, w liczbie *zabitych*, jest Jenerał-major *Timofiejew*, (który z ran umarł), pułków pieszych: Władimirskiego Major *Szwedkowski*, Hrabi Dybicza Zabałkańskiego Major *Dunin*, Połtawskiego Major *Szczepietinnikow*, Kamczatskiego strzelców Major *Chomenko*, i Dowodzca bateryi, Lejtnant *Sokołowski;* w liczbie *rannych:* Dowodzca pułku pieszego Władimirskiego Pułkownik baron *Delwig*, Wołyńskiego Pułkownik *Smiełkow*, hrabi Dybicza Zabałkańskiego Podpułkownik *Juszkiewicz*, Połtawskiego Major *Michajłow*, Kremenczugskiego strzelców Dowodzca pułku Pułkownik *Swiszczewski*, Briańskiego Major *Musznikow*, Ochotskiego Majorowie *Tumański* i *Sałow* (*).

Strata francuzów powinna być nieporównanie większa od naszej, sądząc z liczby podebranych przez nich trupów. Większa część zabitych znajdowała się między Kamczatską lunetą i Korniłowskim bastjonem, oraz w fossie tego ostatniego.

Dla przeszkodzenia oblegającym prowadzić roboty na zajętych przez nich warowniach, przystąpiono było przez nas do wzniesienia kilku nowych bateryj, ostrzeliwających Kamczatską lunetę i przestrzeń między 3 i Korniłowskim bastjonami, zaś, z północnej strony wszczęty został najsilniejszy ogień do redut Wołyńskiej i Selengińskiej. Tymczasem, dla przykrycia załogi od nieprzyjacielskich wystrzałów, urządzały się na lewém skrzydle naszej obronnej linii trawersy i transzeje. Znaczne uszkodzenia w warowniach twierdzy, były według możności naprawiane.

Pomimo niezmordowanego naszego przeciwdziałania, oblegający zdołał zgrubić i podnieść tylny wał Kamczatskiej lunety, od której urządził kommunikacye do swoich transzei.

2 Czerwca, pod wieczor, były się ukazały w widoku Małachowskiego kurhanu wielkie massy wojsk nieprzyjacielskich, na czele których szły szturmowe kolumny z drabinami. Wojska nasze były się już przygotowały do odpierania ncenego szturmu. Około północy, z transzei oblegających wszczęty silny ręczny ogień i rozległy się okrzyki hurra; z naszych bateryj odpowiadano kartaczami, ale wszystko na ten raz skończyło się na samém strzelaniu.

Na innych punktach Krymskiego półwyspu było spokojnie. Miasto Jenikale, według doniesienia Jenerał-porucznika *Wrangela*, zajęte jest przez 8,000 tureckiej piechoty z 15 polowemi działami. W pożarze, który miał miejsce w Kerczu 28 Maja zgorzały: Admiralicya i Komora Celna. Nieprzyjacielska eskadra, która wtargnęła na morze Azowskie, wróciła 3 Czerwca do Sewastopola.

NOWINY Z BRZEGÓW AZOWSKIEGO MORZA.

«Pochodny Ataman Dońskich kozackich pułków 1 Oddziału wybrzeża Azowskiego morza, Jenerał-porucznik *Krasnow*, przesyła uzupełniające wiadomości o bombardowaniu Marjupola i Taganroga, w dwóch następujących raportach:

Raport z dnia 29 Maja, № 611.

24 Maja, o godzinie 7 rano zjawił się w Marjupolu parlamentarz z eskadry nieprzyjacielskiej, który wyraził żądanie dowodzcy tejże, «iżby do miasta wpuszczony był bez oporu desant, dla zniszczenia wszelkiego skarbowego mienia, a na rzekę Kalmius — statki z flotylli, dla spalenia naszych przewozowych batów.» W razie odmówienia grożono Marjupolowi tymże losem, jakiego doznał Taganrog, gdzie, według słów parlamentarza, eskadra sprawiła straszne spustoszenie.» Przyjmujący parlamentarza, Zarządzający Marjupolskim por-

(*) Bardziej szczegółowa wiadomość o wszystkich poległych Sztab i Ober-oficerach dana będzie w oddzielnych spisach.

w monetach angielskich. Wyraził życzenie, iżby wybita była moneta wartości $\frac{1}{100}$ funta sterlinga, pod nazwaniem *cent* i moneta miedziana reprezentująca $\frac{1}{1000}$ funta, pod nazwaniem *mil.*

Lord Stanley popierał wniosek. P. J. B. Smith objawił zdanie, że gdy plan P. Brown dokonałby przewrot zupełny w tranzakcyach pieniężnych, wagowych i miarowych, należałoby zebrać kongress wszystkich Rządów dla przyjęcia jednakowego systematu.

Kanclerz Skarbu, dziękując [Panu Brown za zwrócenie na ten przedmiot uwagi Rządu, opierał się wnioskowi czyniąc uwagę, że monety, proponowane przez niego są nazbyt drobne, iżby mogły być przyjęte. Prosił więc Pana Brown, iżby swój wniosek cofnął, czego gdy ten nie uczynił, wniosek ten został przez Izbę przyjęty 135 głosami przeciw 56.

— Komitet śledczy, prezydowany przez P. Roebuck, nie mógł się dotąd porozumieć o sposób zredagowania sprawozdania. Było w tym względzie kilka burzliwych narad. Sądzą wszakże że raport komitetu będzie złożony Izbie w końcu tego tygodnia.

— Odebrano w Portsmouth rozkaz wyporządzenia do czynnej służby wszystkich szalup zdatnych pod działa a to w celu rzucenia nowej wyprawy na morze Azowskie, jak wiadomo, mające małą głębokość.

— Podług dokumentu Parlamentowego flotta angielska, po 1 Maja 1855 roku, liczyła 288 okrętów i wszelkiego rodzaju statków wojennych, a na nich 6,487 dział; z tych 60 statków z 1,545 działami było na morzu Czarnem, a 49 statków z 1,564 działami na morzu Baltyckiém.

— Piszą z Londynu do gazety *Indépendance Belge:* Lord Palmerston doszedł do końca długiej dyskussyi, zajmującej Izbę przeszło od tygodnia, szczęśliwie, jeżeli nie chlubnie. Umiał on znużyć i wyniszczyć wszystkich swoich przeciwników, zmuszając ich iżby walczyli między sobą, potém kiedy już leżeli zdyszani i z sił opadli, wszedł sam w szranki i porwał bez walki wieniec, przeznaczony dla zwycięzcy. Jednomyślne przyjęcie wniosku Baring, zapewnia mu zarazem wszystkie korzyści uchwały, wyrażającej zaufanie Izby w Ministrach, i usuwa niebezpieczeństwo adressu do Królowej, który zmusiłby go w jakikolwiek sposób objawić swe zamiary i widoki we względzie przyszłego prowadzenia wojny.

«Tą razą jeszcze udało mu się wymknąć od tego objaśnienia przez oświadczenie bardzo nieoznaczone, co do celu wojny, oświadczenie, które jest niczém jak powtórzeniem tego, co już niejednokrotnie było powiedziane. Wypadki na morzu Azowskiém i pod Sewastopolem, oznajmione ostatniemi depeszami, przyszły mu w pomoc, zamykając na chwilę usta oppozycyi. Wypadek rozpraw w nocy na 9 Czerwca utwierdza lorda Palmerstona na jego ministeryalném krześle na całą sessyą, chybaby zaszło coś nieprzewidzianego.

«Wszyscy zapewna uważali, jak P. Disraeli chciał pokryć swą porażkę oświadczeniem, że we wniosku przez niego przed dwoma tygodniami podanym, a przez Izbę odrzuconym, nie chodziło o oświadczenie nieufności Izby w Ministrach, ale tylko o wyrażenie nagany ich postępowania. Szanowny deputowany jest wielkim miłośnikiem takich to subtelnych rozróżnień, które wszakże nikogo uwieść nie są zdolne, bo publiczność patrzy tylko na sam fakt i widzi, że Torysy wszczęli kampaniją przeciw Ministrom i że zostali pobici 100 głosami większości. Ta cyfra, wraz z przyjęciem wniosku P. Baring, są równoznacznemi uroczystej Uchwale Izby, wyrażającej swą ufność w Ministrach.

«P. Disraeli wyraził myśl, że niebezpieczeństwo dla Turcyi ze strony Rossyi jest mniejsze od morza Czarnego, niż od Dunaju i Azyi. Lord Palmerston z największą energiją temu zaprzeczył, ale i w tym razie nie powiedział jakiej drogi trzymać się zamierza. Pomimo, albo może właśnie z powodu, tego uporczywego milczenia Głowy Gabinetu, jestem przekonany, że krasomowcze wystąpienia stronników pokoju nie omieszkają sprawić effekt na umyśle publicznym i że pierwszym rezultatem powodzenia oręża anglo-francuzkiego, będzie wzbudzenie w narodzie powszechnego pragnienia zawarcia z Rossyą pokoju skutecznego, a nieupokarzającego dla naszej potężnej przeciwniczki dzisiejszej. Oto, co, być może, jest tajemną myślą i życzeniem Lorda Palmerstona, ale czego naturalnie Parlamentowi powiedzieć nie może.»

Londyn, 14 Czerwca. Wczora stowarzyszenie Reformy administracyjnej miało wielką schadzkę (meeting) w teatrze Drury Lane, gdzie znajdowali się najznakomitsi ludzie z grona bankierskiego i kupieckiego, wielu literatów, członków Parlamentu, i t. p. Zgromadzenie rozjechało się nic nie postanowiwszy, jak to było z góry umówione; oznajmiono tylko że Komitet ma wydać broszurę, wykazującą przywary systematu, przeciw któremu stowarzyszenie się zawiązało.

— Jutro P. Layard ma podać w Izbie Gmin swój wniosek w przedmiocie Reformy administracyjnej.

— Na Giełdzie 15 Czerwca, o 2 po południu, (telegraf.) Konsolidy $91\frac{1}{8}$ — Rossyjskie 5 procentowe 100 — $4\frac{1}{2}$ procentowe $89\frac{1}{2}$

Londyn, 15 Czerwca. (Telegraf Indépendance Belge). Na dzisiejszém posiedzeniu Izby Gmin P. Otway zapytywał jakie były warunki pokoju, które sir James Graham i P. Gladstone byli przyjęli, kiedy, wraz z lordem Palmerston, wchodzili do ostatniego Gabinetu.

Lord Palmerston odmówił odpowiedzi na to pytanie.

P. Gladstone powiedział, iż żałuje, że nie może wyjawić jakie były te warunki.

(Sądzą, że warunek, o który P. Otway dopytuje się, był ten, że Mocarstwa Zachodnie nie będą nalegały na konieczne zburzenie Sewastopolu.)

Po tém wytłumaczeniu się, P. Layard przedstawił swoj wniosek we względzie reformy administracyjnej; wniosek ten poparł P. Heatcot; mówił przeciw niemu P. Gladstone.

W ciągu dalszych rozpraw Gabinet oświadczył, iż przychyla się do poprawy, podanej przez sira E. Bulwer Lytton. Wniesiono następnie odroczenie rozpraw, czemu gdy się oparli stronnicy wniosku, Izba poszła na głosy i większością 211 głosów wyrzekła odkład rozpraw na przyszły Poniedziałek, 18 Czerwca.

— Minister Wojny ogłosił dziś spis strat poniesionych przez armiję angielską w bitwach 7 i 8 Czerwca pod Sewastopolem. Oficerów rannych jest 40; podoficerów i żołnierzy poległych 122, ranionych 510, 15 niewiadomo gdzie się podzieli.

— Piszą z Sewastopola do *Times*, 20 Maja, że miss Nightangale, która wstaje z ciężkiej choroby, zabrała się na okręt w podróż do Anglii; po zupełnem odzyskaniu zdrowia, zacna miss wróci do Krymu i do swych miłosiernych obowiązków.

— Na Giełdzie 16 Czerwca, Konsolidy 91⅝. (*J. de S.-P.*)

FRANCYA.

PARYŻ, *14 Czerwca.* P. Thouvenel, mianowany Posłem Francuzkim w Stambule, wyjechał wczora na swoje stanowisko.

— Dowiadujemy się, mówi gazeta *Börsenhalle*, że się organizuje jak najśpieszniej korpus dla wylądowania na brzegi morza Baltyckiego.

— Piszą z Paryża do Gazety Augsburskiej, że Cesarz Francuzów, znając niezdolność dyplomatyczną P. Walewskiego, chciał iżby P. Thouvenel kierował wydziałem polityki zewnętrznej pod jego imieniem, z pensyą 50,000 franków, ale P. Thouvenel nie przyjął.

— Swieżo obrany został na Członka Akademii P. Jules Cloquet. Wybor ten jest niepowodzeniem dla Rządu, który gorliwie prowadził na krzesło Akademickie, bonapartystę, P. Jobert de Lambelle, mającego wielką wziętość u Dworu.

Paryż, 15 Czerwca. Pomimo depesze z Madrytu, z dnia 13 Czerwca, donoszące o zupełnem stłumieniu powstania w Nawarze, wczora i przedwczora rozeszły się tu bardzo zatrważające o Hiszpanii pogłoski. Mówiono o ucieczce Królowej i Espartero, o ogłoszeniu Rzeczypospolitej, i t. p. To zdaje się rzeczą pewną, że powstanie Nawarskie nie jest tak doskonale stłumione, jak donoszą depesze telegraficzne.

— Na Giełdzie 15 Czerwca, (telegraf.) 4½ proc. 94 fr. 75 cent.—3 procent. 68 fr. 80 centimów.

— Rząd nasz, jak widać, szczerze dopomaga Hiszpańskiemu ku stłumieniu powstania karlistów. Prócz, że zabrane zostały przez nasze władze składy broni powstańców Pampekniskich po tej stronie Pyreneów, w samym Paryżu aresztowano kilku karlistowskich agentów. (*J. de S.-P.*)

NIDERLANDY.

HAGA, *13 Czerwca.* Królowa Jmć Matka zaczyna przychodzić do zdrowia po zranieniu, którego w tych dniach doznała w skutek upadnienia. (*J. de S.-P.*)

WŁOCHY.

RZYM. Wiadomo, że Dwór Rzymski zaprotestował przeciw sprzedaży dóbr duchowieństwa w Hiszpanii. Teraz *Univers* donosi, że Stolica Apostolska postanowiła zerwać z Hiszpaniją wszelkie stosunki dyplomatyczne.

— Piszą z Rzymu do gazety Medyolańskiej, że tam oczekują pomnożenia załogi francuzkiej. (*G. P.*)

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

WIEDEN, *16 Czerwca.* (Telegraf.) Zmniejszenie czasowe Armii uważane jest na dzisiejszej Giełdzie za rzecz nieulegającą żadnej wątpliwości; dekret o tém oczekiwany jest na dzień jutrzejszy.

— Do Krakowa, gdzie Cesarz bawi w tej chwili, przybyli Jenerał-adjutanci: Cesarza Jmci Rossyjskiego P. Grunwald i Króla Jmci Pruskiego, P. Lindheim.

— Podług *Indépendance Belge* Cesarz nietylko zamierza obejrzeć armiją w Galicyi, ale i administracyą polityczną tego kraju, co zatrzyma Go we Lwowie czas niejaki. Ztamtąd J. C. Mość zamierza udać się przez Czernowitz do Transylwanii, dla obejrzenia 3 armii, dowodzonej przez J. C. W. Arcyxięcia Alberta.

— Piszą z Berlina do gazety «*Czas*» z powodu zbliżenia, jakie się daje postrzegać między Austryą i Prussami: «Staje się coraz widzialniejszém, że Austrya ma mocne postanowienie zatrzymać się na krańcu neutralności zbrojnej, zaniechawszy na teraz wszelkiej myśli pośrednictwa. Prusya i kraje związku Niemieckiego zobowiązały się wspierać ją na tej drodze, w duchu traktatu Kwietniowego» To zbliżenie, dokonane samemi okolicznościami, nie może nie stać się jeszcze zupełniejszém, za odrzuceniem przez zachodnie Mocarstwa ostatnich propozycyj Austryi. Traktat 2 Grudnia może być przeto uważanym za zawieszony *de facto*, aż do wszczęcia nowych układów o pokój między stronami wojującemi, na co Austrya, w zgodzie z Prussyą i resztą Niemiec zostając, może oczekiwać spokojnie.

— Wielki Wezyr Aali-pasza odjechał ztąd na statku parowym do Ruszczuka, zkąd uda się wprost do Stambułu.

Kraków, 15 Czerwca. Dziś Cesarz Jmć ztąd wyjechał.

KOPENHAGA, *11 Czerwca.* Podług nowin ze Szwecyi, pracują tam nader czynnie nad naprawą dawnych fortec, których część już się waliła. Summy nadzwyczajne i bardzo znaczne uchwalone zostały na fortyfikacye Karlskrony, Carlsteen, skał jeziora Mälar i tych które bronią portu w Stockholmie. 4,000 kwintałów ołowiu sprowadzono bez cła z Anglii. Mimo te wojenne przygotowania, wszyscy są przekonani, że Rząd Szwedzki nie wyjdzie ze swej polityki neutralnej, Dwór bowiem i Gabinet zbyt są sprzyjaźnione z Rossyą, z którą od lat tylu utrzymują stosunki największej uprzejmości.

— Depesza z Hamburga donosi, 15 Czerwca, że wszyscy deputowani, wychodzący z drugiej Izby Parlamentu Duńskiego, należący do partyi demokratycznej, zostali obrani na nowo wielką większością.

LONDYN, *16 Czerwca*. Na wczorajszém posiedzeniu P. Gladstone szczerze i uczciwie wspierał Gabinet, którego niedawno jeszcze był Członkiem. Ministrowie oświadczyli, iż czynią *kwestyą Gabinetową* z odrzucenia wniosku P. Layard, (to jest że się usuną, jeżeli będzie przyjęty); wszakże dodali, że przyjmują poprawę sira E. Bulwer Lytton.

Oto są texty:

1.) *Wniosku P. Layard;* «Izba widzi stan kraju z żywym i głębokim niepokojem i znajduje, że sposób w jaki, w mianowaniach na posady, zalety i talenta osobiste były przynoszone na ofiarę względom partyj i pokrewieństwa, oraz ślepemu trzymaniu się rutiny, dał powod do wielkich niepowodzeń i grozi zdyskredytowaniem charakteru narodowego i pogrążeniem kraju w ciężkie klęski.»

2.) *Poprawy sira E. B. Lytton:* «Izba poleca Ministrom Królowej Jmci, iżby niezwłocznie zajęli się koniecznością starannego rozbioru naszych rozmaitych urzędowych ustanowień, w celu uproszczenia i ułatwienia biegu spraw publicznych, oraz zapewnienia służbie stanu jak największego stosunku energii i rozumu, którémi się Anglija odznacza, obmyślając najtrafniejsze środki oceniania prawdziwej zalety i usuwania przeszkód, które mogłyby jej zawadzać do podnoszenia się w stopniach i dostąpienia zasłużonych nagrod.»

3.) *Poprawy P. Vincent Scully:* «Izba ma uchwalić uniżony address do Królowej Jmci, na podziękowanie za łaskawy Dekret N. Pani, którym pewne osoby zostały upoważnione do oceniania zalet wszelkich młodych ludzi, starających się o posady niższe w wydziałach służby publicznej i prosić J. K. Mość, iżby raczyła zmodyfikować ten Dekret, nakazując examina publiczne, tak, iżby mianowania na posady następowały w skutek udowodnienia wyższych zdolności i zalet; rozciągając toż postanowienie na służbę morską, dyplomatyczną i konsularną, w celu zapewnienia jak największej skuteczności działania we wszystkich służby gałęziach.»

— Kontr-admirał Ch. Hove Freemantle mianowany został Dyrektorem służby transportów do Balaklawy, na miejsce Kontr-admirała Boxer, zmarłego.

— Ostatnia poczta z Indyj przywiozła wiadomość, że Państwo Birmańskie jest w pełném powstaniu.

PARYŻ, *17 Czerwca*. Dziś niema żadnych nowin z Krymu, ale wczora krążyły na Giełdzie wieści zatrważające. Te, wraz z pogłoską, że Izba Prawodawcza będzie zwołana na 30 Lipca, sprawiły znaczne poniżenie papierów w dniu wczorajszym.

— Reorganizacya gwardyi narodowej Paryzkiej czynnie się posuwa.

— Piszą z Calais, że tam śpiesznie urządzają bateryą której działa, kulami konicznemi, strzelają na sześć kilometrów. Oczekują przybycia Cesarza na odbywające się proby.

— Na małej Giełdzie niedzielnej 17 Czerwca, 3½ procentowe, otwarte na 67 franków 80 centimów, w skutek niepomyślnych nowin spadły były o 70 centimów, ale następnie podniosły się i stanęły na 67 franków 50 centimów.

HAGA, *14 Czerwca*. Królowa Matka szybko powraca do zdrowia; stłuczenia które J. K. Mość odniosła upadłszy, nie miały szczęściem złych skutków.

SARDYNIJA. Dowiadujemy się że nie Wódz naczelny armii Sardyńskiej, ale brat jego, jenerał Alexander de la Marmora, umarł z cholery w Balaklawie.

MADRYT, *14 Czerwca*. (Telegraf.) Na wniosek deput. don Jósé Olozaga, Kortezy uchwalili adress podziękowania Rządowi francuzkiemu za środki przedsięwzięte przeciw Karlistom.

— Powstanie szerzy się w prowincyach północnych; gazeta Bayońska donosi, że poczta Madrytska, która miała przybyć do Bayonny w nocy na 14 Czerwca, została zatrzymana przez karlistów i wszystkie depesze i gazety, wraz z powozem, spalone.

— Donoszą z Hawany, że stan oblężenia zdjęty został na całej Kubie 23 Maja. *(J. de S.-P.)*

Ogłoszenia od Rządzącego Senatu.

Do 2 Departamentu Rządzącego Senatu weszły sprawy appelacyjne:

Z Mohylewskiej Izby Sądu Cywilnego.

8 Marca:

1.) O Karczmie, młynie i foluszu położonych na rzece Oslance, i ziemi 75 dziesięcin 1260 sążni, spornej między obyw. Adamem *Hołyńskim* i Adamem *Stachowskim*. (Termin appelacyi upływa 22 Grudnia 1855.)

2.) O poszukiwaniu przez Radzcę Honorowego *Leśkiewicza* wynagrodzenia krzywd, poniesionych od obyw. Zachara *Kislakowa*. (Termin appelacyi upływa 10 Czerwca 1855.)

10 Marca:

3.) Od Witebskiego Cywilnego Gubernatora o poszukiwaniu annuaty, należnej od obyw. *Mohla* i *Szadurskiego*, kościołom: Wyszkowskiemu i Jasmujskiemu. (Termin appel. upłynął 22 Kwietnia 1855.)

14 Marca:

4.) Od tegoż Gubernatora, o poszukiwanych od obywatela Donata *Ginzberta* 811 rub. assygn. na rzecz Dynaburgskiej Plebanii. (Termin appel. upływa 4 Sierpnia 1855.)

25 Marca:

5.) Od tegoż Gubernatora o zbudowaniu parkanu na cmentarzu żydowskim i o ziemi spornej między Połockim Archierejskim domem i gminą żydowską.

Od pełniącego obowiązki Mohylewskiego Cywilnego Gubernatora:

6.) O ziemi poszukiwanej od różnych posiadaczy przez Siennińską Pokrowką Cerkiew.

7.) O ziemi poszukiwanej przez Mozykińską cerkiew i majątek Skarbowy od obyw. Piotra *Borejszy*. (Termin appel. upływa 28 Lipca 1855.)

28 Marca.

Od tegoż:

8.) O poszukiwanych za wexlem 2,000 rub. przez obyw.

Szaniawskę, na majątku obyw. Jana *Norwida* Szmakowie, zabranym do Skarbu.

9.) O włościanach parocha Ureckiej cerkwi *Romaszkiewicza*.

30 Marca:

Z Izby Mobylewskiej Sądu Cywilnego:

10.) O majątku pozostałym po śmierci Mohylewskiego mieszczanina Tymoteusza *Baranocznika*, ocenionym na 2,800 rubl. sr. (Termin appel. upływa 30 Października 1855.)

11.) O majątku Poniatówce, spornym między obyw Marcinem *Ciechanowskim*, i Ignacym *Poniatowskim*. (Termin appel. upływa 20 Stycznia 1856.)

—

Do 1 Oddziału 3 Departamentu Rządzącego Senatu: weszły appelacyjne sprawy: w roku 1855.)

12 Maja.

Od Cywilnych Gubernatorów:

1.) Mińskiego o miejskim folwarku *Lubomoncie*, zastawionym obywatelowi *Trebert*.

Podolskiego:

2.) O majątku pozostałym po X. *Januszkiewiczu*.

3.) O włościaninie wsi Jabłonówki, Kondracie *Kogucie*, który nieprawnie zapisał się za jednodworca.

15 Maja:

4.) O majątku pozostałym po X. *Jarkowskim*.

Wileńskiego:

5.) O sporze do kogo ma należeć włościanin *Biel*, inaczej *Leczycki*.

Z Izb Skarbowych:

6.) Wileńskiej, starozak. Abrahama *Morgensterna* z *Zetelem* o pretensye pieniężne.

7.) Grodzieńskiej, Sekretarza Gubern. Leona *Koczalskiego* z Anną *Koczalską* o pretensye pieniężne.

17 Maja:

8.) Od Wileńskiego Cywil. Gubernatora, o summie, zabezpieczonej na majątku Niestaniszkach obyw. *Swięcickiego* dla Niestaniskiej Cerkwi.

—

Naznaczone do wysłuchania w 1 Oddziale 3 Departamentu sprawy:

Na 1 Czerwca:

1.) Obyw. *Bobana* z Pułkown. *Nosarzewskim* o pretensye pieniężne.

2.) Obyw. Amalii *Kozłowskiej*, ze spadkobiercami Kolleg. Sekret. Ignacego *Szemiotha* o summę 835 rub. 37 kop.

Na 1 Lipca.

3.) Obyw. Maryanny *Skirmuntt*, ze spadkob. Radzcy Hon. Franciszka *Kosińskiego*, o pretensye pieniężne.

—

Kancellarya 1 Oddziału 3 Departamentu wzywa strony do przejrzenia i stwierdzenia swym podpisem, w terminie przepisanym 2,573 artykułem X Tomu Układu Praw, zapisek sporządzonych w sprawach przysłanych od Wileńskiego Cywilnego Gubernatora.

1.) Konkursowej, obyw. Franciszka *Rewkowskiego*, z wierzycielami, a w ich liczbie i ze Skarbem.

2.) O pretensyi spadkobierców obywatelki *Rewkowskiej*, do połowy majątków, oddanych przez jej męża Franciszka *Rewkowskiego* pod konkurs, na zaspokojenie prywatnych wierzycieli i Skarbu.

Z Izby Cywilnej Grodzieńskiej:

3.) O rozrachunkach z pieniędzy, pobranych przez szlachciankę Karolinę *Kryńskę*, przez czas tradycyjnego posiadania domu szlachcica *Potajskiego*.

5.) Szlachcianki Teressy *Rożniatowskiej*, ze szlachcianką Hilacyą *Kosińską*, o majątek Milkowice-Maćki.

Od Mińskiego Cywilnego Gubernatora:

5.) O sporze granicznym między wsią Skarbową Perewołoka i majątkiem Małodusze, obyw. Hektora *Przybory*.

6.) O poszukiwanych przez majątek Skarbowy Niedreski 20 morgach lasu, odgraniczonych do wydziału staroz. *Basi Aronowej*.

—

Kancellarya 2 Departamentu wzywa strony do dopełnienia tejże czynności i w takimże terminie, w sprawie przysłanej z Izby Mohylewskiej: za skargą Pułkownika *Szypińskiego*, na obyw. Pułkownika Piotra i żonę jego Lucyą *Jasienieckich Wojnów*, i Kapitanowę Katarzynę *Chylińską*, za wydalenie go z zatargowanego majątku Kulszyc i t. d.

—

W 2 Departamencie Senatu naznaczone są do wysłuchania na 13 Czerwca, sprawy przysłane:

Z Izb Cywilnych:

1.) Mohylewskiej, obyw. Alexandra i Klary *Ważyńskich*, ze szlachcianką Agryppiną *Czeczott* o pieniądze.

2.) Witebskiej, jednodworców Pawła i Małgorzaty *Poznańskich*, z obywatelem Antonim *Przysieckim* o pieniądze.

(Ogł. Sen. 6 Czerwca 1855.)

OD WYDAWCY.

Z miesiącem Czerwcem kończy się pierwsze półrocze Tygodnika. Osoby życzące tak odnowić prenumeratę, jak prenumerować wprost na drugie półrocze, proszone są o wczesne zgłoszeuie się.

Печатать позволяется С.-Петербургъ, 13 Іюня 1855 года. *Ценсоръ Н. Ахматовъ.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.